

	mk		mk
7. Lastensuojelu	118 298 080	+	2 782 260
8. Erinäiset sosiaaliset tehtävät	131 617 291	+	8 053 949
9. Opetustoimi	765 998 213	+	67 679 418
10. Sivistystoimi	37 358 344	+	137 732
11. Kiinteistöt	2 266 755 366	+	265 784 901
12. Yleiset työt	768 292 703	+	31 754 480
13. Liikennelaitos	—		—
14. Satamat	2 009 108 000	—	31 616 000
15. Teurastamo	194 255 000	+	3 558 845
16. Elintarvikekeskus	430 000 000	+	58 000 000
17. Teollisuuslaitokset	895 553 629	+	620 325 509
18. Puutavara- ja polttoainetoimisto	1 370 000	—	3 545 000
19. Korot ja osingot	3 074 078 918	+	514 440 318
20. Verot	20 172 412 713	—	239 932 530
Yhteensä	33 391 082 294	+	1 837 890 349

Pääomatulot

21. Kaupungin omaisuudesta saadut pääomatulot ...	3 240 339 721	+	739 411 151
22. Lainavarat	1 853 284 145	+	1 503 284 145
Yhteensä	5 093 623 866	+	2 242 695 296
Säästö edelliseltä vuodelta	773 886 056	+	65 612 731
Kaikkiaan	39 258 592 216	+	4 146 198 376

Komitean asettaminen tarkistamaan talousarvion varsinaisia menoja. Vt Modeen ym. tekivät v. 1957 (ks. s. 26) aloitteen, jossa olivat todenneet pääomamenojen osuuden jatkuvasti pienentyneen talousarviossa varsinaisten menojen samanaikaisesti noustessa. Samalla he olivat ehdottaneet komitean asettamista tarkistamaan talousarvion varsinaisia menoja. Kaupunginhallitus oli ilmoittanut 2. 1. (ks. s. 132) asettaneensa kaupunginvaltuuston puheenjohtajan johdolla toimivan komitean suorittamaan aloitteessa tarkoitettua tehtävää. Komitean jäseniksi oli valittu valtuustoryhmien puheenjohtajat. Kaupunginvaltuusto katsoi eo. riittäväksi selvitykseksi (15. 1. 41 §).

3. Oikeus- ja järjestystointa koskevat asiat

Maistraatin avoinna olleeseen maistraatinsihteerin virkaan valittiin varat. Eeva Hämäläinen (10. 9. 644 §, 19. 11. 849 §) ja samoin avoinna olleeseen oikeusneuvosmiehen virkaan varat. Arne Wennerqvist (29. 1. 82 §, 26. 3. 288 §).

Edelleen kaupunginvaltuusto päätti asettaa ehdolle maistraatin asemakaava- ja rakennusasiain käsittelyä varten tarvittavan lisäjäsenen toimeen kolmivuotiskaudeksi 1959—1961 asemakaavapääll. Väinö Tuukkasen, asemakaava-arkkit. Olavi Terhon ja yleiskaava-arkkit. Olof Steniuksen (3. 12. 899 §).

Ulosottovirastoon päätettiin 1. 7. lukien perustaa 15. palkkaluokkaan kuuluva apulaiskirjanpitäjän virka. Erinäisiin hallintomenoihin kuuluvista ao. määrärahoista myönnettiin 239 000 mk mainitun viranhaltijan kertomusvuoden palkan suorittamista varten (18. 6. 530 §).

Rakennustarkastustoimistoon päätettiin 1. 3. lukien perustaa 26. palkkaluokkaan kuuluva rakennusmestarin virka, jonka palkan maksamista varten kertomusvuonna myönnettiin 668 000 mk erinäisiin hallintomenoihin kuuluvista ao. määrärahoista (29. 1. 84 §).

Merkittiin tiedoksi, että lääninoikeus ei ollut ottanut tutkittavakseen rakennustark. Salon valitusta, joka koski rakennustarkastustoimiston viranhaltijain oikeutta periä itselleen eräitä korvauksia, koska valitus oli jätetty lääninhallitukselle liian myöhään. Myöskin korkein hallinto-oikeus oli hylännyt valituksen, eikä ollut suostunut rakennustark.

Salon anomukseen saada uusi määräaika valituksen tekemistä varten (26. 3. 281 §, 24. 9. 706 §).

Merkittiin tiedoksi, että sisäasiainministeriö oli vahvistanut kaupunginvaltuuston päätöksen, joka koski rakennusjärjestyksen 40 §:n 2) ja 5) kohtien muuttamista (26. 3. 289 §, 4. 6. 478 §, khn mtö n:o 7, kunn. as. kok. n:o 73).

Raastuvanoikeuden vanhemman oikeusneuvosmiehen virkoihin valittiin varatuomarit Kauko Kuisma ja Stig Tennberg (26. 2. 172 §, 23. 4. 346 §, 21. 5. 449 §, 6. 8. 604 §).

Kahteen nuoremman oikeusneuvosmiehen virkaan valittiin varatuomarit Ilmo Saarnio ja Gustaf Grönfors (29. 1. 82 §, 23. 4. 347 §, 10. 9. 645 §, 22. 10. 767 §).

Merkittiin tiedoksi korkeimman hallinto-oikeuden päätös, jolla oli hylätty kunnallisneuvosmies Niko Oksasen valitus, joka koski kunnallisneuvosmiehen viran palkka-luokan korottamista (15. 1. 20 §).

Kiinteistötuomarien toiminnan uudelleen järjestämiseksi olivat vt Pettinen ym. tehneet 15. 1. aloitteen, jossa sanottiin mm., että v. 1952 (kunn. as. kok. n:o 70) annetulla lailla saatiin aikaan sellainen muutos, että lainhuudatus- ja kiinnitysasiat käsittelee kaupungissa raastuvanoikeuden sijasta ns. kiinteistötuomari, jollaisena voi toimia joko raastuvanoikeuden pormestari tai muu lainoppinut jäsen. Helsingissä toimivat kiinteistötuomareina raastuvanoikeuden ensimmäisen osaston oikeusneuvosmiehet, mutta ei oikeuspormestari. Paitsi kiinteistötuomarin tehtäviä hoiti vanhempi oikeusneuvosmies ensimmäisen osaston varapuheenjohtajan tehtävät ja nuoremmat oikeusneuvosmiehet ko. osaston jäsenen tehtävät. Kiinteistötuomarit määräsi yhteisraastuvanoikeus vuodeksi kerrallaan. Voimassa olevan järjestyksen heikkoutena pitivät aloitteentekijät sitä, että kiinteistötuomarit vaihtuivat liian usein, koska asioiden käsittelytapa laintulkintoineen samalla muuttui jatkuvasti. Sen takia olisi kiinteistötuomarien toiminta järjestettävä siten, että ko. tehtäviä hoitaisi yksinomaisena työhönsä joko yksi tai kaksi oikeusneuvosmiehistä. Raastuvanoikeuden työjärjestyksen muuttamista ja siihen liittyviä kysymyksiä valmistelemaan asetettu komitea oli myös pitänyt kiinteistötuomarien työtaakkaa liian suurena. Edelleen oli komitea pitänyt tarkoituksenmukaisena erityisen toimikauden määräämistä, siten että kiinteistötuomarit olisivat virassaan esim. kaksi vuotta. Myöskin olisi toivottavaa, että kiinteistötuomarit vaihtuisivat yksitellen, jolloin yhtenäisyys laintulkinta- ym. kysymyksissä säilyisi paremmin kuin jos kaikki vaihtuivat saman aikaisesti. Yhteisraastuvanoikeus oli yhtynyt komitean esittämiin näkökohtiin. Palkkalautakunta oli antamassaan lausunnossa huomauttanut, että raastuvanoikeuden keskinäisissä palkkausperusteissa oli epäkohtia, jotka aiheutuivat raastuvanoikeuden virkamiesten oikeudesta saada peräi itselleen yleisön suorittamat maksut ja jonka vuoksi oli vaikeata järjestää heidän palkkojaan oikeudenmukaisiin suhteisiin. Palkkalautakunnan mielestä olisi niissä kaupungin virastoissa, joissa viranhaltijat olivat oikeutettuja perimään lunastuksista saatavat maksut itselleen, asia järjestettävä siten, että ko. tulot tulisivat kaupungille ja ao. viranhaltijat saisivat tehtävistään kiinteän palkan. Edelleen palkkalautakunta oli todennut, että kiinteistötuomarien palkkaamat kanslia-apulaiset olivat työsuhteessa kiinteistötuomareihin, joten kaupungilla ei ollut osuutta heidän velvollisuuksiinsa tai oikeuksiinsa niin kauan kuin kiinteistötuomarit saivat peräi em. tulot. Palkkalautakunnan lausunnon johdosta oli yhteisraastuvanoikeus ilmoittanut yhtyvänsä raastuvanoikeuden uudelleenjärjestelykomitean täydentävään lausuntoon, jossa oli todettu koko maan alituomarien palkkauksen rakentuvan osittain toimituskirjoista saataviin maksuihin, minkä vuoksi komitealla ei olisi perusteltua aihetta ryhtyä raastuvanoikeuden toiminnan sellaiseen uudelleenjärjestelyyn, joka täysin poikkeaisi koko maan alituomioistuinten voimassa olevasta palkkaus- ja toimintajärjestyksestä. Komitean mielestä ei voimassa olevan lainsäädännön puitteissa ollut edes mahdollisuutta ryhtyä järjestämään ko. toimintaa palkkalautakunnan ehdottamalla tavalla. Koska raastuvanoikeuden työjärjestyksen muuttamista juuri valmisteltiin, ei kaupunginhallituksen käsityksen mukaan ollut syytä ryhtyä järjestämään kiinteistötuomarien tehtävien hoitoa ennen kuin komitea olisi saanut työnsä valmiiksi ja muutos tulisi kaupunginvaltuuston käsiteltäväksi. Aloitteen johdosta päätettiin yhteisraastuvanoikeutta kehottaa kiirehtimään raastuvanoikeuden työjärjestyksen muuttamista sekä erityisesti harkitsemaan, olisiko edullista vapauttaa kiinteistötuomarit työstä osastoilla ja määrätä heidät toimimaan kiinteistötuomareina esim. viisi vuotta kerrallaan, kuitenkin siten että raastuvanoikeus voisi toimikaudesta riippumatta määrätä ko. viran hoitamisesta, jos tärkeät viranhoidolliset seikat niin vaatisivat sekä että kiinteistötuomarin kanslia olisi

päivittäin pidettävä yleisölle avoinna entistä kauemmin. Kaupunginvaltuusto katsoi eo. lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (15. 1. 69 §, 10. 12. 941 §).

Poliisilaitos. Vt K. Niemi oli 12. 2. tehnyt aloitteen kaupungin järjestyksen valvonnan tehostamiseksi ja poliisilaitoksen kehittämiseksi. Aloitteessaan hän oli viitannut kaupungin väestössä viimeisen kymmenen vuoden aikana tapahtuneeseen suureen lisääntymiseen, poliisilaitoksen henkilökunnan harvalukuisuuteen, kaupungin alueliitosten kautta kaksinkertaistuneeseen pinta-alaan, laitoksen käytössä olleiden moottoriajoneuvojen pienenemiseen lukumäärään sekä vaikeuksiin, joita em. tekijät yhdessä aiheuttivat kaupungin järjestyksenpidolle. Kaupunginhallitus oli lausunnossaan ilmoittanut poliisilaitoksen useana vuonna valtiolle annettavaa tulo- ja menoarvioehdotustaan laatiessaan esittäneen henkilökunnan sekä moottoriajoneuvojen että muun kaluston lisäämistä. Mainituista esityksistä oli kaupunginhallitus viimeksi v. 1957 antanut puoltavan lausunnon. V:n 1959 talousarviota laatiessaan oli poliisilaitos pyytänyt perustettavaksi 303 uutta virkaa, joihin kuului mm. työntutkijan virka, sekä ilmoittanut autojen ym. kaluston lisätarpeensa. Asiasta antamassaan lausunnossa kaupunginhallitus oli todennut, ettei poliisilaitoksen kenttähenkilökunta ollut lisääntynyt samassa suhteessa kuin kaupunki oli kasvanut. Tästä oli ollut seurauksena se, ettei poliisilaitos ollut tehokkaasti pystynyt valvomaan järjestystä edes kaupungin keskustassa, saati sitten esikaupunkialueilla. Kun laitoksen työvoiman tarpeen selville saaminen ei ollut mahdollista ilman rationalisointitutkimuksen suorittamista, oli kaupunginhallitus puoltanut työntutkijan palkkaamista poliisilaitokseen. Edelleen kaupunginhallitus oli puoltanut poliisilaitoksen autojen hankkimista koskevaa esitystä sellaisenaan, huomauttaen samalla, että laitoksen moottoriajoneuvojen yhteinen ajokilometrimäärä oli v. 1956 ollut 1 177 000 km. Koska poliisilaitos oli valtion hallintoon kuuluva laitos, ei kaupunginhallitus huolimatta siitä, että se oli pyrkinyt tukemaan poliisilaitoksen toiminnan tehostamista, katsonut kaupungille kuuluvaksi tutkimuksen suorittamista kaupungin järjestyksen valvonnan tarpeelliseksi katsottavista tehostamistimenpiteistä. Kaupungin velvollisuuksiin poliisilaitoksen ylläpitämiseksi kuului kolmannoksen suorittaminen laitoksen rahallisista menoista, laitoksen huoneistotilojen ja niiden kaluston hankkiminen sekä vapaan lääkintähuollon järjestäminen henkilökunnalle. Kaupunginvaltuusto katsoi edellä esitetyn riittäväksi selvitykseksi (12. 2. 162 §, 12. 3. 232 §).

4. Palotointa koskevat asiat

Palolaitoksen johtosäännön muuttaminen ja sisäpalvelusäännön hyväksyminen. Kaupunginvaltuusto päätti

- 1) muuttaa palolaitoksen teknillisen osaston palomestarin viran paloinsinööri viraksi,
- 2) muuttaa 22. palkkaluokkaan ja IV kielitaitoluokkaan kuuluvan ylituomestarin viran III kielitaitoluokkaan kuuluvaksi apulaispalomestarin viraksi sekä siirtää sen 24. palkkaluokkaan 1. 10. lukien,
- 3) muuttaa teknillisen osaston työnjohtajan viran korjausmestarin viraksi,
- 4) hyväksyä palolaitoksen johtosääntöön kaupunginhallituksen mietinnön n:o 17 liitteen n:o 11 mukaiset muutokset,
- 5) hyväksyä palolaitoksen sisäpalvelusäännön em. mietinnön liitteen n:o 12 mukaisena sekä
- 6) määrätä, että palolaitoksen johtosäännön 24 §:n 5 momentti tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä lukien, jolloin kaupunginvaltuuston hyväksymä, sanottu uusi momentti on todistettavasti saatettu palolaitoksen ao. viranhaltijain tietoon (18. 6. 574 §, 6. 8. 611 §, 24. 9. 731 §, kunn. as. kok. n:o 124, 125).

Em. 5 momentin lisäämisestä palolaitoksen johtosäännön 24 §:ään olivat eräät palolaitoksen viranhaltijat valittaneet lääninhallitukseen, koska määrätyiltä viranhaltijoilta siten kiellettiin oikeus saada itselleen ne palkkiot, jotka perittiin v. 1955 annetussa asetuksessa mainittujen tulenarkojen nesteiden valmistusta, varastointia ja kuljetuksia koskevista katsastuksista. Kaupunginlakimies oli lausunnossaan viitannut v. 1951 hyväksytyn virkasäännön 11 §:ään sekä v. 1931 hyväksytyn virkasäännön 7 §:ään, joiden mukaan viranhaltijan on alistuttava virasta tai sen yhteydessä harjoitetusta toiminnasta saatujen sivu- tai ylimääräisten tulojen lakkauttamiseen tai vähentämiseen. Valittajien oli siis katsottava jo virkoja hakiessaan suostuneen luopumaan kaupungin hyväksi saa-